

[Knud Kristensen.]

Valutaordning. Jeg ved meget godt, at Englandstraktaten blev vedtaget, efter at vi havde sænket Kronen, men det er ikke det, der i denne Forbindelse er Tale om, det er ikke det, der er afgørende. Det afgørende er, at Ottawa-Overenskomsten, hvori Dominions fik den omtalte Ret, var sluttet først, og derefter sænkede vi Kronen, men de paagældende Lande gjorde ikke nogen Ret gældende.

Og saa maa jeg sige til den højtærede Statsminister, at hvad man synes om det ene eller det andet, om man tror, det kan gaa eller ikke, er en Sag for sig, men i det, som den højtærede Statsminister læste op, var der ikke et eneste Ord, saa vidt jeg kunde fatte det, der sagde, at vi maa sænke Kronen til 22,50 og derudover ingenting, ikke det mindste; hvis Kronen gik ned — det var det, der skulde lægges deri —, havde de en vis Ret. Denne Ret havde de ogsaa, da vi sænkede Kronen sidste Gang, og hvis det højtærede Ministerium havde tænkt, de vilde benytte den, var man selvfølgelig ikke gaaet med til Kronesænkningen. Men nu kan den bruges til at lægge et Pres paa Rigsdagen, til at gennemføre en Valutaordning medtagende Valutaspørgsmaalet, og det er det, som efter min Opfattelse er fuldkommen uanstændigt.

Maa jeg sige med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Paastand om, at Landbrugsvarer kan komme ind ganske uhindret, at det ved det ærede Medlem ikke det fjerneste om. Hvorfor skulde de være undtaget? Der staaer udtrykkelig i vort Forslag, at det skal være Foranstaltninger til Fremme af handelspolitiske Formaal. Ved at lukke af for Landbrugsvarer kan der maaske fremtvinges en Afsetning, men handelspolitiske Formaal kan ogsaa naas ved at tage Landbrugsvarer ind, det er der ingenting i Vejen for. Landbrugsvarer stilles derfor ikke anderledes end alle andre Varer.

Men jeg siger endnu en Gang, at der er et Modsetningsforhold i det ærede Medlems Betænkning, naar han i det ene Punktum siger, at alle Varer skal importreguleres og ingen Varer er fri, og i det andet Punktum, at alle Landbrugsvarer kan frit føres ind. Hvem der kan faa Overensstemmelse med det, skal være en Taler af samme Format som det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er fuldkommen meningsløst, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen taler om, at der nu skal lægges Pres paa Rigsdagen. Betænkningen foreligger paa Rigsdagens Bord, Det konservative Folkeparti har bundet sig til at gennemføre Lovforslaget i den foreslaaede Skikkelse i dette Ting og det andet høje Ting, det er en fuldkommen afgjort Sag. Og derefter stiller jeg paa Grundlag af en Bladartikel angaaende den valutariske Situation et Spørgsmaal til den fungerende Udenrigsminister, det er da ligetil, men der er ikke Tale om at lægge noget Pres, der er slet ikke Tale om noget Sømmenspil, thi Aftalen om, hvad der skal gennemføres, var sluttet og havde aldeles intet med noget Pres at gøre.

Men hvad vil det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen med Valutaen? Vil det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ikke give Besked? Hvad vil det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen med Varebegrænsningen, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som jo er saa klog, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som ved saa god Besked, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som har siddet i Udvalget? Hvilke Varer kan efter Venstres Forslag importbegrænses? Hvorfor skal vi ikke have Besked om det? Jeg har sagt, at efter Venstres Forslag falder i første Omgang alle Varer ind under Listen. Saa maa man spørge: Hvor kan handelspolitiske Hensyn gøres gældende? Det kan de ikke med Landbrugsvarer, spørg Udenrigsministeren, spørg Handelsministeren, og derfor siger jeg fuldkommen korrekt logisk, at derfor gaar de ind, og derfor er Partiet Venstres Forslag og Partiet Venstres Stilling den: Ingen Besked om Valutaen fra det ærede Medlem, ingen Besked om, hvilke Varer der skal importbegrænses. Det ærede Medlem kan virkelig ikke faa det saaledes, at der skal tales om noget helt andet end det, det drejer sig om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Efter den højtærede Handelsministers sidste Indlæg maa jeg sige, at Debatten efterhaanden antager en ejendommelig Form. Det skal nu fremstilles, som om jeg ved her i dette høje Ting at referere, hvad der har staaet i tre forskellige Artikler i Norges Handels- og Sjøfartstidende, skader Landets vitale Interesser. Mon det ikke er med Rette, at jeg her har refereret disse Artikler og advaret den høje Regering imod fortsat at foretage Begrænsninger, der kan fremkalde saadanne Artikler som de